

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1282/2014
14.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Т., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у саизвршилаштву, у покушају, у вези са члановима 33. и 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката С.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 16 К 1035/10 од 27.01.2014. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 бр.988/14 од 25.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 14. јануара 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Т., адвоката С.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 16К 1035/10 од 27.01.2014. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 бр.988/14 од 25.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 16К 1035/10 од 27.01.2014. године, окривљени А.Т. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у саизвршилаштву, у покушају, у вези са члановима 33. и 30. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж1 бр.988/14 од 25.09.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног А.Т., а пресуда Основног суда у Нишу 16К 1035/10 од 27.01.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.Т. – адвокат С.К., због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, те због битних повреда одредаба ЗКП, не наводећи о којим се повредама конкретно ради, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, те да истовремено наложи прекид извршења кривичне санкције према окривљеном А.Т.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају, бранилац је у захтеву само формално означио да захтев подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и битних повреда одредаба ЗКП, при чему у захтеву није определио конкретно о којој повреди закона се у смислу става 4. члана 485. ЗКП ради, док из образложења захтева произилази да бранилац нижестепене пресуде суштински побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указивањем да окривљени А.Т. није учествовао у извршењу предметног кривичног дела, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП истицањем да је изрека пресуде неразумљива, те због повреде члана 54. Кривичног законика и члана 440. ЗКП, а што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоца, а због повреде закона.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на

недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.